

ROSENBORG SLOT
(Se Side 170)

1. JUNI 1939
88. AARGANG

NUMMER 11
25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 11. | 1. Juni 1939 | 88. Aarg.

INDHOLD:

KOMMENDE ARTIKLER —
Den Danske Missions Historie

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12. København F.

OLAF MORTENSEN. BLAAGAARDSG. 36 D

SKANDINAVIENS STJERNE,
Organ for den danske Mission
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages
Hellige, udkommer den 1. og 15.
hver Maaned. Pris 25 Øre pr.
Nummer, 6 Kr. pr Aar.

En Paaskønnelse

Af Sandheden, af de trofastes Arbejde
af Kirkens Fremskridt
af Herrens Vejledning

af *Præsident Heber J. Grant.*

Jeg er meget lykkelig over at være her; meget lykkelig for at skue ud over denne vidunderlige Forsamling. Jeg har glædet mig usigeligt — selv om Statistikker er en lille Smule kedsommelige — over de glimrende Rapporter af de Sidste Dages Helliges Opnaaelser i det forløbne Aar. Jeg er overbevist om, at intet andet Folk i hele Verden kan opvise lignende Resultater som de Sidste Dages Hellige med Hensyn til virkelig, praktisk Tro paa Evangeliet, deres Villighed til at arbejde for det og deres Iver efter at give af deres Tid og deres Midler til Evangeliets Udbredelse hjemme og ude.

Det er næsten utroligt, at vi kunde gøre saa meget, som de aflagte Rapporter viser løber op i Millioner af Kroner. Vi har haft et strengt Aar paa Grund af de lave Priser, vi har faaet for vore Produkter, og dog er Tiende- og Fasteydelserne de største, vi har haft — bedre end sidste Aar.

Mit Hjerte slaar varmt for alle dem, der arbejder hjemme og ude for Evangeliets Forkyndelse. Jeg er meget taknemmelig for, at vi har Sandheden. Jeg er lykkelig over, at de Sidste Dages Hellige over hele Verden har et personligt og urokkeligt Vidnesbyrd om Guddommeligheden af det Arbejde, som vi virker for.

Jeg har omtalt det Gang efter Gang, men jeg bliver aldrig træt af at henvise til det, at vi nu har prædiket Evangeliet i over hundrede Aar, og jeg har endnu ikke kendt en eneste, som har rejst ud for at forkynde Evangeliet, som er blevet omvendt til nogen anden Tro. Er det ikke vidunderligt at tænke sig! Hvis vi ikke havde Sandheden, kunde dette ikke have ladet sig gøre. Vi har haft intelligente, kundskabsrige Mænd, Mænd, der har tilhørt andre Kirker og som, naar de har hørt Evangeliet, har modtaget det og som Svar paa deres Bønner har de faaet et personligt Vidnedsbyrd om Guddommeligheden af det Arbejde, hvormed vi som Sidste Dages Hellige er beskæftiget.

Orson Pratt var en af Verdens store Astronomer, en af

de store Matematikere, en af de største Sprogforskere, en Mand med bedre Kendskab til Bibelen, tror jeg, end næsten noget andet Menneske paa hans Tid og naar vi tænker paa, at dette Evangelium har været i Stand til at indfange saadanne Mænd, er det os en Kilde til Glæde og Taknemmelighed.

Jeg er taknemmelig, naar jeg tænker paa de Mænd, som har staaet i Spidsen for denne Kirke og de andre ledende, som har givet af deres Tid og Talenter, gjort Ofre (det vil sige Ofre saa vidt som denne Verdens Ting angaar) og som har en fuldkommen og blivende Kundskab om, at Gud lever, at han hører og besvarer vore Bønner, og som uden Skygge af Tvivl tror paa, at Gud viste sig for Joseph Smith sammen med sin Søn, Jesus Kristus, og som har en fuldkommen Kundskab om, at det aaronske og melkisedekske Præstedømme blev genviet til Jorden ved de Mænd, som i Tidernes Midte var i Besiddelse af disse Nøgler. Jeg er taknemmelig for, at Frelseren viste sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery i Kirtland Tempel og for de vidunderlige Ting, som findes nedskrevet i det 76. Kapitel af Pagtens Bog:

Og se, efter de mange Vidnesbyrd, der er blevet givet om ham, er dette, som vi give, det sidste af dem alle, nemlig, at han lever!

Thi vi saa ham ved Guds højre Haand, og vi hørte Røsten vidne, at han er Faderens enbaarne.

At ved ham og formedelst ham og af ham er Verdenerne blevet til og skabt, og deres Indvaanere er avlet som Sønner og Døtre af Gud . . .

Og dette er Evangeliet, det glade Budskab, som Røsten fra Himlen vidnede for os —

At han kom til Verden, nemlig Jesus, for at blive korsfæstet for Verden og bære dens Synder og helliggøre og rense den fra al Uretfærdighed;

At alle kunde blive frelst ved ham, som Faderen har givet i hans Magt og skabt ved ham,

Han, som herliggør Faderen og frelser alle hans Hænders Gerninger, undtagen disse Fortabelsens Børn, som fornægte Sønnen, efter at Faderen har aabenbaret ham.

Intet mindre end denne fuldkomne og absolutte Kundskab, som vi er i Besiddelse af, kunde sætte os i Stand til at udføre paa langt nær de Ting, som vi gør. At tænke sig, at vi i disse Krisetider er i Stand til at bruge Millioner af Kroner til Mødehuse. Næsten hver Søndag i den senere Tid har jeg maattet indvi Mødehuse, og hver Gang har de været fyldt til sidste Plads af dem, som har overværet disse Møder. Folk har i flere Tilfælde arbejdet i ti lange Aar for at skaffe deres Andel til at bygge deres Mødehus.

Vi har stor Fremgang paa alle Omraader. Der er en Følel-

se af absolut Tillid; der er ingen Frygt paa vor Side for Guds Værks endelige Sejr og Triumf. Det er i Sandhed meget tilfredsstillende. Jeg kan ikke tænke paa noget mere bemærkelsesværdigt end det, da Profeten Joseph og hans Broder Hyrum og andre blev dømt til at blive skudt af en Krigsret, at der da blev oprejst en Mand af Herren til at trodse den kommandohavende Officer og som sagde, at det var koldblodigt Mord. Saa blev Profeten fængslet sammen med andre, hvor han modtog — hvad der for mig staar som en af de vidunderligste Aabenbaringer, — en af de største Aabenbaringer, som Mennesket nogensinde har modtaget.

Jeg vil læse den Aabenbaring, som Joseph Smith modtog, medens han var i Fængsel. Jeg læser fra det 121. Kapitel i Pagtens Bog, begyndende med det 33. Vers:

Hvor længe kan rindende Vand forblive urent? Hvad Magt kan standse Himlene? Lige saa godt kunde Mennesket udrække sin svage Arm for at standse Missourifloden i dens bestemte Løb eller vende Strømmen i modsat Retning, som at forhindre den Almægtige i at udgyde Himlens Kundskab paa de Sidste Dages Helliges Hoveder.

Se, mange er kaldede, men faa er udvalgte. Og hvorfor er de ikke udvalgte?

Fordi deres Hjerter er de verdslige Ting hengivne, og de tragte efter menneskelig Ære, saa at de ikke kunde lære denne Lektie:

At Præstedømmets Rettigheder er uadskilleligt forbundne med Himlens Kræfter, og at Himlens Kræfter ikke kunde kontrolleres eller bruges uden i Følge Retfærdighedens Principper.

At de kunde overdrages paa os er sandt; men naar vi forsøge at skjule vore Synder, tilfredsstille vort Hovmod og vor forfængelige Ærgerrighed eller udøve Kontrol, Herredømme eller Tvang ovr Menneskenes Sjæle i nogen som helst Grad af Uretfærdighed, se da unddrager Himlene sig os, Herrens Aand bedrøves, og naar den bortdrages, da er saadanne Mænds Præstedømme og Myndighed tilende.

Se, førend han bliver det var, er han overladt til sig selv, til at stampe mod Brodden, forfølge de Hellige og stride mod Gud.

Ved sørgelig Erfaring har vi lært, at det ligger i alle Menneskers Natur og Tilbøjelighed, saa snart de formode, at de har erholdt en Smule Myndighed, da straks begynde at udøve uretfærdig Herredømme.

Paa Grund heraf er mange kaldede, men faa udvalgte.

Maa Gud hjælpe dig og mig og hver Sjæl i Kirken til at være udvalgt og blive ved med at være udvalgt paa den snævre og trange Vej, der fører til evigt Liv!

Ingen Magt eller Indflydelse kan eller bør udøves i Kraft af Præstedømmet uden ved Overbevisning, Langmodighed, Mildhed, Sagtmodighed og uskrømtet Kærlighed.

Ved Venlighed og sand Kundskab, som uden Hykleri og uden Svig skal storligen udvide Sjælen —

Irettesæt skarpt, naar drevet dertil ved den Helligaand og derefter udvise større Kærlighed mod en saadan, som du har irettesat, paa det at han ikke skal holde dig for en Fjende;

At han maa erfare, at din Trofasthed er stærkere end Dødens Baand.

Lad dit Hjerte være fuldt af Kærlighed til alle Mennesker og til Troens egne, og bepryd altid dine Tanker med Dyd; da skal du have større Frimodighed for Guds Aasyn, og Præstedømmets Lære skal falde paa din Sjæl som Himlens Dug.

Den Helligaand skal blive din stadige Ledsager, og dit Scepter et Retfærdighedens og Sandhedens uforanderlige Scepter, og dit Herredømme skal være et evigt Herredømme, og uden Tvangsmiddel skal det flyde til dig fra Evighed til Evighed.

Jeg gentager, at dette er en af de vidunderligste Aabenbaringer, som vi har, en Velsignelse fra Gud, givet til Profeten Joseph i Fængslet! Jeg tror ikke, der findes noget skønnere i Pagtens Bog. Der kan ikke være noget mere betydningsfuldt end at udøve Præstedømmet nøjagtigt som her forklaret.

Jeg er i Sandhed meget taknemmelig for vort Velfærdsarbejdes Sukces; jeg er taknemmelig, fordi saa mange arbejder for dette. Jeg er lykkelig over, at vor himmelske Fader leder os, at han inspirerer os, at han leder os ved sin Aand, at vi som et Folk vokser i de Ting, som er velbehagelige for vor himmelske Fader. I disse svære Tider at kunne lytte til en saadan Rapport, som vi har hørt her i Dag, er sandelig en Inspiration for enhver Sidste Dages Hellig.

Vi maa selv bygge vort Liv. Hvis et Menneske kender Herrens Vilje og ikke gør efter den, da glider han bort fra den snævre og trange Vej, der fører til evigt Liv.

Maa Herren velsigne os alle er min Bøn for os. Jeg takker Gud, at jeg ved, vi har Sandheden. Jeg takker Gud, at jeg ved at han lever, at han hører og besvarer mine Bønner at han leder mig ved sin Aand, at han giver mig sin Aands Inspiration, saa at jeg ved, hvad jeg skal gøre og hvordan for hans Folk her paa Jorden. Jeg takker Gud for den Bemærkning, som Præsident Joseph F. Smith lod falde til mig — de sidste Ord fra hans Læber, før han døde —: »Herren ved, hvem han ønsker til at staa i Spidsen for sin Kirke, og Herren tager aldrig fejl. Herren velsigne dig, Herren velsigne dig.«

Gud velsigne hver og en. Maa vi aldrig miste Kundskaben om, at han lever, at han hører og besvarer vore Bønner. Maa vi vokse i Kundskab om Jesus Kristus, vor Frelser og Forløser. Maa vi vokse i Kundskaben om, at Joseph Smith virkelig var en Profet, at Aabenbaringerne i Pagtens Bog, givet endog før Kirken blev organiseret, er gaaet i Opfyldelse Gang efter Gang, at hans Navn skulde blive kendt for godt og ondt over hele Verden, og at han skulde blive forfulgt. Til Slut led han Martyrdøden for Sagen. Maa vi være loyale og tro mod den Profet og mod Jesu

Kristi Evangelium er min ydmyge Bøn i vor Forløsers Navn. Amen.

(Uddrag af Præsident Grants Aabningstale ved den 109. aarlige Konference den 6. April 1939).

De tre Grader af Herlighed

af Apostel Melvin J. Ballard.

Dette er et inspirerende Syn, mine Brødre og Søstre, et overbevisende Vidnesbyrd om Deres Interesse for dette store og vigtige Princip i det sidste Dages Værk, som indbefatter Slægtsregistre og Frelse for levende og døde. Jeg har tidligere udtalt, at der ikke findes et Sted i Kirken, hvor der er udvist større Interesse for dette Arbejde end her i Ogdens Staver. Jeg maa virkelig gratulere Dem for det, De har udført, og som jeg sagde for en Tid tilbage paa et andet Sted her i Byen, at der er intet, der vil bringe Dem et Tempel hurtigere end Deres utrættelige Arbejde for de døde.

FORFATTEREN.

Nærværende Artikel af Apostel Ballard er en meget interessant Udredning af Begrebet: De tre Grader af Herlighed. Artiklen vil blive fortsat i flere følgende Numre af »Stjernen«. Broder Ballard har været Apostel siden 1919 og er en af Kirkens ypperligste Talere, om ikke den største oratoriske Begavelse i Kirken i Dag. Talen blev holdt i Ogden Tabernakel i 1922.

Jeg fryder mig over at leve i denne Tidsalder, den herligste, der nogensinde har været paa Jorden. Jeg er overmaade glad over at kunne være her med Dem paa 99 Aarsdagen for Englen Moronis Komme, for det er i Aften 99 Aar siden, han besøgte Profeten Joseph Smit om Natten og underviste ham om Storheden af den sidste store Husholdning og forklarede ham Meningen med Løftet om Profeten Elias' Komme, han, der skulde vende Fædrenes Hjerter til Børnene og Børnenes Hjerter til Fædrene, ellers vilde Jorden blive slaaet med Forbandelse. Jeg kender ikke til en bedre Maade at fejre denne store Begivenhed paa end at forklare dens Betydning. Jeg fryder mig over dette: at aldrig har Herren givet flere herlige Aabenbaringer til Menneskene end netop disse, som vi har modtaget. De er fulde af Inspiration, Skønhed, Majestæt og

Sandhed! Den allerstørste Aabenbaring, som nogensinde er givet os indtil denne Tid, blev givet til Profeten Joseph Smith den 16. April 1832, og som vi kender som det 76. Kapitel i »Pagtens Bog«. Den kaldes i Almindelighed »Synet«. For mig er denne Aabenbaring Højden af alle Aabenbaringer lige fra Adams Dage til vore. Mennesket har vandret i Mørke med Hensyn til forskellige Spørgsmaal, selv i en Tid, da Evangeliet har været paa Jorden. De har ikke haft Kendskab til Fylden af Guds Plan og Hensigten med at frelse hans Sønner og Døtre, derfor er dette den herligste Tid, dette er Tidernes Fyldes Husholdning. Alt det, som Mennesket har haft i alle tidligere Husholdninger, er nu aabenbaret i denne Husholdning. Hvor vidunderligt er det ikke at leve nu, da vi ikke er ladt i Mørke, ikke alene med Hensyn til os selv, men hele Frelsensplanen, ja baade for levende og døde. Mennesket har forsøgt at udregne Herrens Maade at frelse sine Børn paa. Der har været de Mennesker som har lært og fremdeles lærer, at hvis et Menneske ikke efterkommer den mindste Tøddel af Loven, saa vil de for evigt være tabt. Videre har vi andre, som tror, at nogle er født til Frelse, andre til Fordømmelse, at nogle kommer til Jorden og kan leve som de lyster, og blive frelst. Det er dem, som er saa snæversynede, at de siger, at de, som ikke her i Livet fandt den rette Vej, Sandheden og Lyset, har tabt Haabet for evigt. Jeg fryder mig over at vide, at Sandhedens Fylde er givet os, og at tydeligt Svar paa disse Spørgsmaal er kommet direkte fra Gud.

Jeg har fra Tid til anden faaet følgende Svar af forskellige Prædikanter, naar dette Spørgsmaal er kommet op: »Hvad gør det til Sagen, saa længe som Mænd og Kvinder er gode Mennesker, gode Fædre og Mødre, gode Borgere, bibeltroende, naar de tilbeder Gud og følger Jesus Kristus efter deres egen Forstaaelse — hvad gør det saa, hvilken Vej de tager? Det gør ikke saa nøje, hvad de er, Baptist, Metodist, Mormon eller Katolik. Alle Veje fører til det samme, akkurat som mange Veje fører til denne By, og uanset, hvilken Vej du tager, saa vil du til Slut komme der, om du bare holder ud. Det er altsaa deres Mening. I Grunden gør det ikke ret meget til Sagen, enten et Menneske har Tro eller ej, eller hvad dets Overbevisning er, det er ikke dets Overbevisning, der vil frelse det, men dets Gerninger, dets Tro, Hengivenhed og Udholdenhed til at efterkomme Herrens Befalinger. Ethvert Menneske, som gør godt, nærmer sig Gud, det gør intet til Sagen, hvad dets Tro er. Det er sandt, derfor gør det i Grunden ikke noget til Sagen, hvilken Vej, det tager, saa længe det stræber mod Maalet og Frelsen i Guds Rige. Jeg anerkender det Faktum, at intet Men-

neske nogensinde vil naa til Enden af Maalet og modtage en Fylde af Frelse og Ophøjelse i Guds celestiale Rige, undtagen det føjer sig ind under alle de Love og Bestemmelser, som er skrevet for at komme derind. Mesteren sagde: »Porten er smal, og Vejen er trang, som fører til Livet, og faa er de, som finder den.«

Jeg opdager, naar jeg læser gammel og ny Aabenbaring, at Størstedelen af Guds Børn blot vil opnaa en Del af Frelsen, fordi de ikke vil efterkomme Kravene. Nogle er villige til at gaa en Trediedel af Vejen, og disse vil finde sig selv i det telestiale Rige. Andre vil gaa lidt længere, men vil ikke efterkomme alt, ja, de vil gaa to Trediedele af Vejen og vil naa det terrestriale Rige. Nogle faa gaar hele Vejen, er villige til at efterkomme alle Bestemmelser og Krav og naar det højeste, nemlig det celestiale Rige og modtager af dets Herlighed. Det lyder rimeligt, ikke sandt? Det er sandt. Jeg vil holde mig til selve Kendsgerningerne, som de er aabenbaret til os. Jeg vil begynde med at læse fra det 76. Kapitel, begyndende med det 50. Vers: »Og vi beretter videre — thi vi saa og hørte, og dette er Kristi Evangeliums Vidnesbyrd angaaende dem, der skal komme frem i de retfærdiges Opstandelse.«

Jeg begynder med de faa, som skal finde Vejen og naa frem til Maalet, fordi jeg antager, jeg taler til en Forsamling, der ikke bryder sig om at vide, hvad de skal gøre for at opnaa en af de mindre Herligheder. Deres Sind og Tanker er optaget af det, som kræves for at opnaa det allerstørste, Herren kan give. Jeg kan ikke opdage sært mange blandt Dem, som vilde bryde Dem om andenklasses Varer. De vilde ikke være tilfreds, medmindre de fik det bedste. Derfor vil vi begynde med at finde ud af, hvad Kravene er for at opnaa den celestiale Herlighed. Jeg er af den Mening, at det er hvert eneste Offer værd, ja hundrede Gange mere. Personlig vilde jeg give alt for at kunne faa det, som Gud har at tilbyde dem, som kommer ind i den celestiale Herlighed. Vi læser videre: »Disse er de, der annammede Jesu Vidnesbyrd, troede paa hans Navn, blev døbt i Lighed med hans Begravelse, blev begravet i Vandet i hans Navn, og dette ifølge den Befaling, han har givet.«

Lad mig sige til hele Verden ,at ingen, hverken Mand eller Kvinde, nogensinde vil se det celestiale Guds Rige, som ikke har modtaget Vanddaaben og er født af den Helligaand. Herren har selv sagt dette. Han gjorde denne Lov saa bindende, at han selv maatte efterkomme dens Forlangender, endskønt han var fuldkommen, og dette for at intet Menneske skal bilde sig selv ind, at det kan naa Maalet uden at vise Lydighed mod Daaben. Den er Døren til det celestiale

Rige. »At de ved at holde Befalingerne skulde være toede og rensede fra alle deres Synder og annamme den Helligaand ved Haandspaalæggelse af dem, der er ordineret og beseglet til denne Myndighed, og hvilke sejre ved Troen og blive beseglede ved Forjættelsens Helligaand, som Faderen udgyder over alle dem, der er retskafne og sanddru.«

Jeg ønsker at stoppe og fremhæve dette Vers, fordi der — selv om vi modtager evige Velsignelser ved Præstedømmets Hænder, som besidder Magt til at binde paa Jorden og i Himlen — aabenbares for os, at Forjættelsens Helligaand maa sætte sit Stempel paa det. En Mand eller en Kvinde kan ved Falskneri skaffe sig Adgang til Templet og kan blive beseglet med alle Velsignelser, som kan erholdes der. Vi kan bedrage Mennesket, men ikke den Helligaand, og Velsignelserne vil ikke være af evig Natur, om de ikke bærer den Helligaands Stempel, han, som læser Menneskets Tanker og ved, hvad der bor i deres Hjerter. Naar han sætter sit Stempel paa de udtalte Velsignelser, da er de bindende for Tid og Evighed.

Jeg takker Herren for, at det er saadan, saa at Mennesket — selv om det kan bedrage sine Medmennesker — ikke kan bedrage den Helligaand og komme i Besiddelse af Velsignelser, med mindre de i Ord og Gerning viser, at de er værdige til dem. »Disse som sejrer ved Tro og bliver beseglet ved Forjættelsens Helligaand, som Faderen udgyder over alle dem, der er retfærdige og trofaste. Disse er de, der er den Førstefødtes Menighed. Disse er de, i hvis Hænder Faderen har givet alle Ting. —«

Findes der noget, som du har længtes efter og drømt om? I deres Hænder, som opnaar den celestiale Herlighed, skal alle Ting blive givet!

For en altomfattende Mening! De kan gruble over dette Resten af Deres Liv. Hver eneste retfærdig Tanke og Begær, som Mennesket kan huse i sit Hjerte, og det, som er muligt for Mennesket at forstaa og fatte, er alligevel blot som en Draabe i Havet mod denne fulde Forstaaelse af denne Udtalelse, at »i deres Hænder har Faderen givet alle Ting.« Det er umulig for den menneskelige Hjerne at fatte en Tusindedel af, hvad der forstaas med dette.

(Forts.)

Billedet paa Forsiden.

Billedet paa Bladets Forside er af Rosenborg Slot, det skønne Renæssance-Slot, bygget af Christian 4. I 1858 omdannedes Rosenborg til Musæum. I Slottet findes mange skønne og vidunderlige Ting, som vidner om Datidens Kultur. Bl. a. finder man Christian 4.s Krone, der er et pragtfuldt Renæssance-Guldsmedearbejde, og en Del skønne Gobeliner.

UKF UMF
UDGIVET AF HOVEDBESTYRELSEN

»Vær ved Kærligheden hverandres Tjenere, thi hele Loven er opfyldt i eet Ord, i det: Du skal elske din Næste som dig selv«.

Hold Visdomsordet.

Jeg vil gerne opstille nogle enkelte Punkter om Visdomsordet og dets Betydning; i denne Artikel især om Rygning. Hvorfor det er skadeligt og hvorfor man bør lade være.

En sund Sjæl i et sundt Legeme er Udgangspunktet for enhver reel Tænkning paa det religiøse Omraade. Hvad er derfor mere naturlig end vi netop som sidste Dages Hellige, forsøger og bør forsøge at holde vort Legeme saa sund og uberørt af narkotiske Midler som muligt, ja at vi ved total Afholdenhed af Spiritus, Tobak o.s.v. er i Stand til at rendyrke vort Legeme saa det danner et ideelt Hylster om det ophøjede Begreb, kaldet Sjælen.

Sig mig, er der nogle af jer der tror, at man kan blive ved at være i Besiddelse af en ren og sund Sjæl, hvis man til Stadighed griser sit Legeme til. Nej selvfølgelig ikke og hvorfor? Ganske simpelt af den Grund, som for Eksempel, naar du til et snavset Arbejde gaar med en ren Frakke, saa varer det ikke ret længe før Frakken har skiftet Udseende og er kommet til at ligne Arbejdet. (Det skulde være omvendt). Ja, efter kort Tids Forløb faar hele Personen et grumset Udseende. Det er maaske meget rigtig vil I svare; men fordi Frakken er snavset, behøver Kroppen da ikke at blive det. O nej, faar man først skiftet i Tide behøves det ikke, hvem faar det? Nej, Pletterne skal nok naa at trænge igennem.

Hvis vi bruger Tobak, ganske lidt i Begyndelsan, ja det kan da ikke skade siger du til det indre jeg, at tage en enkelt Cigaret efter Maden, eller hvorfor skulde jeg ikke kunde tillade mig at nyde en god Cigar, (som om jeg havde Forstand paa god og daarlig). Er jeg da ikke selv Herre over mit Legeme, jo, jo, det er netop det du er, du har din egen frie Villie, til at gøre baade godt og ondt. Enhver er udstyret med denne Gave i Livet, eller skal vi sige denne Prøvelsernes Skole og godt det samme. Nu er Spørgsmaalet, er du tilstrækkeligt Herre over dit eget jeg, er du i Stand til at sige nej stop her gaar det for vidt. Har du i det hele taget Karakter til selv at stoppe din Tilsmudsning af Legemet, eller kommer du i den Slendrian af Sløvsind og Ligegyldighed, at du lader syv og fem være lige og siger, ja nu har jeg røget saa mange Gange, uden at det har gjort mig Skade, hvorfor skal jeg saa pludelig holde op.

Der er Faren. Du er begyndt paa din Smittelseskampagne, der tilsidst vil tilsmudse din sunde og rene Sjæl. Een Vane fører let en anden med sig, og een Last bliver let til to.

Hvad gør du nu. Hold Visdomsordet. Du vil maaske straks tænke; det Visdomsord er da ogsaa kun givet os for at ærgre og irritere mig, ja hvor er det svært at holde. Sludder; det der er værst at holde i Tømme er din egen Karakter, din Villie, ja du er maaske ikke engang i Stand til at styre din Trang til Nydelsesmidler, du er med andre Ord blevet en Slave af dine Vaner. Riv dig løs, thi hvordan vil du faa andre til at tro, at du holder din Sjæl ren.

Visdomsordet er ikke givet for at ærgre og irritere Medlemmerne af Guds sande Kirke, tværtimod, det er givet, som en Vejledning til frivillig Benyttelse paa vor Livsbane, til Gavn for vort Legeme og til Bevarelse af vor sunde Sjæl.

Det har altsaa den allerstørste Betydning, at du holder dit Legeme rent og fri for de Stimulanser og Midler der gør Boligen for din Sjæl uren. ALTSAA RYG IKKE.

Julius Andersen.

M-Mænd.

I den Gren, hvor det er muligt at samle nogle faa unge Mænd i Alderen fra 17 til 24 Aar, vil det være absolut at anbefale, at der dannes en M-Mandsklasse indenfor Ungdomsarbejdet.

At specialisere Ungdomsarbejdet er en vigtig Vej til Fremgang. Det er baade lettere og meget mere interessant at skaffe Lektier og andet Klasseprogram, det kan holde Tilhørerne i Aande,naar disse er jævnaldrende og har omtrent samme Indstilling overfor Problemerne. Ved Valget af Alderen for aktive M-Mænd, er denne netop sat saaledes at Sporten kan betyde en væsentlig Del af Arbejdet. Det er jo omkring 20 Aars Alderen, at Legemet trænger til den sundeste Udvikling baade aandeligt og materielt. Det er ogsaa den Alder, hvor det er allerværst at fastholde de unge Mænd. Det daglige Liv med sine Fristelser og Ungdommens Vævemod i Forening skaber let en fordærvelig Spire, der ikke gerne skulde tage Overhaand.

M-Mandsklassens vigtigste og største Arbejde er at vejlede de unge Mænd i saavel religiøs som sportslig Uddannelse, det er Formaalet at skabe en Kammeratskabsaand, der har Virkning langt ud over Klassens Rammer.

Hør engang hvad M-Mandsløftet siger:„For at jeg kan yde Menneskeheden mit bedste, lover jeg, med Gud og mine Kammerater som Vidner, at holde mig moralsk ren, at forsvare Sandheden frygtløst, at lære Beskedenhed og Mandighed og altid være besjælet af god Sportsaand."

Jeg skal engang senere fortælle om Arbejdet i en M-Mandsklasse.

KÆRLIGHED

af Ældste Matthias F. Cowley.

»Den, som ikke elsker, kender ikke Gud, thi Gud er Kærlighed« (I Johannes 4: 8). »Thi saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv.« (Johannes 3: 16). Den Kærlighed, som udvises af Faderen og Sønnen, er den Kærlighed, som de fordrer af deres Disciple. »Dette er min Befaling, at I skulle elske hverandre, ligesom jeg har elsket eder. Større Kærlighed har ingen end denne, at han sætter sit Liv til for sine Venner.« (Johannes 15: 12—13).

Herren paalagde tydeligt sine Disciple baade ved Ord og sit eget Eksempel at vise deres Kærlighed, ikke alene overfor deres Venner, men ogsaa overfor deres Fjender. »I have hørt, at der er sagt: Du skal elske din Næste og hade din Fjende. Men jeg siger eder: Elsker eders Fjender, velsigner dem, som forbander eder, gører dem godt, som hade eder, og beder for dem, som krænke eder og forfølge eder, for at I maa vorde eders Faders Børn, han, som er i Himlene; thi han lader sin Sol opgaa over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. Thi dersom I elske dem, som elske eder, hvad Løn have I da? Gøre ikke ogsaa Tolderne det samme?« (Math. 5: 43—46).

Da Jesus blev spurgt: »Mester, hvilket er det store Bud i Loven?« sagde Jesus til ham: »Du skal elske Herren din Gud med hele dit Hjerte og med hele din Sjæl og hele dit Sind. Dette er det store og første Bud. Men et andet er dette ligt: Du skal elske din Næste som dig selv. Af disse to Bud afhænger hele Loven og Profeterne.« (Math. 22: 36—40).

Mormons Bog fortæller os, at »Kærlighed er Kristi rene Kærlighed og varer til evig Tid.« (Moroni 7: 47). Der staar skrevet i Pagtens Bog: Ingen Magt eller Indflydelse kan eller bør udøves i Kraft af Præstedømmet uden ved Overbevisning, Langmodighed, Mildhed, Sagtmodighed og uskrømtet Kærlighed. Irettesæt skarpt, naar drevet dertil ved den Helligaand, og derefter udvise større Kærlighed mod en saadan, som du har irettesat, paa det at han ikke skal holde dig for en Fjende.« (Pagtens Bog 121: 41, 43).

Der kunde endnu citeres i Snesevis af Skriftsteder. Sandheden af dem er aabenbaret i Frelserens Liv og hans trofaste Disciple i hver af Evangeliets Husholdninger. Der findes ikke noget bedre Eksempel paa Guds rene Kærlig-

hed, næst efter den, Frelseren viste, end den, der udvistes af vor Profet og af vor Patriark, Joseph og Hyrum Smith, der udstod Forfølgelse uden Knurren eller Klage, fra Begyndelsen af deres Mission til deres Dages Ende. De var villige til at besegle deres Vidnesbyrd med deres Blod, fordi de elskede Gud og hans Børn mere end al Verdens Behagelighed og Goder.

Kirkelige Nyheder fra hele Verden.

DEN JAPANSKE MISSION, som aabnedes i 1901, men maate ophøre 1924 paa Grund af de herskende politiske Forhold, og som aabnedes paany i Februar 1936 med Hovedkvarter i Honolulu, Hawaii, giver i Dag Løfter om Fremgang. Dens Fremtid ser lys og lovende ud, skriver Dr. John A. Widtsoe, som har aflagt et Besøg der. Ældste Hilton A. Robertson, som nu præsiderer over Den japanske Mission, fandt ud af, at en Gruppe paa sytten Medlemmer havde holdt trofast sammen og forsøgt at udbrede Evangeliet. Nu findes der seksten Ældster og tre kvindelige Missionærer paa Hawaii-Øerne, og Medlemsantallet øges stadig. Missionens tre Søndagsskoler har hver gennemsnitlig hundrede til Stede. Børnene er rene og velklædte, og Klassearbejdet gaar beundringsværdigt. To Primary-Foreninger holder Møde hver Uge, hvor der er mere end hundrede Børn til Stede. Det er virkelig vidunderligt at se hundrede pæne, hvidklædte japanske Børn staa og synge Kirkens Sange.

KIRKEN HAR STOR FREMGANG i Washington, Amerikas Hovedstad. De Hellige der byggede for nogle Aar siden en dejlig Kirke. I Kirken gives der regelmæssigt Orgelkoncerter, som paaskønnes meget. Mormonkirkens Medlemmer i Washington, ligesom over alt i Verden, vinder Anerkendelse for deres høje Idealer og gode Karakter. At være Medlem af Mormonkirken er en stor Anbefaling.

ET NYT TEMPEL vil blive opført i Staten Idaho. Planer og Detaljer er blevet godkendt af Kirkens første Præsidentskab, og Arbejdet vil blive paabegyndt snarest.

Templet vil blive smukt i dets rene og enkle Linier. Arkitekterne er Edward O. Andersen, Georgius Y. Cannon, John Fetzer, Ramm Hansen, H. C. Pope og Lorenzo S. Young.

Dødsfald i Amerika.

Ældste Julius Thorvald Emil Nielsen Bruun, der tidligere har virket som Missionær i Danmark, døde i sit Hjem i Salt Lake City den 22. April, 59 Aar gammel.

Ældste Bruun vil mindes af mange af Kirkens Medlemmer i Danmark. Han har indtaget forskellige ledende Stillinger i de Grene i Salt Lake City, hvor han og hans Familie har boet. Han har ligeledes indtaget Stillingen som Præsident for Kirkens danske Organisation i Salt Lake City. Hans personlige Elskværdighed og nidkære Virksomhed indenfor Kirken blev fremhævet af Talerne ved Begravelsen, som fandt Sted fra Whittier Ward, Salt Lake City.

Den danske Missions Historie

(Fortsat)

I Foraaret 1852 blev der gjort endnu et Forsøg paa at fortsætte Missionærarbejde i Sverige. En Broder, Mikael Johnsen, en indfødt Svensker, som havde været Genstand for haardnakket Behandling af Pøbelen i Danmark, blev sendt som Missionær til Sverige. I Overensstemmelse med modtagne Instrukser fra de præsiderende Brødre i København rejste han til Gefle, Byen, hvor Broder John E. Forsgren var født, og hvor denne før havde forsøgt Missionærarbejde. Han fandt Peter A. Forsgren og de andre, som var blevet døbt halvandet Aar i Forvejen. De havde været trofaste, og Ældste Johnsons Ankomst var dem en stor Trøst. Det syntes, som om den Sæd, der var blevet saaet i Begyndelsen, nu skulde bære Frugt, og at mange af de Ord, som Ældste Forsgren havde talt, før han blev udvist af Landet, holdtes i Erindring af nogle. Ved Ældste Johnsons Ankomst var disse Mennesker ivrige efter at lære mere om Evangeliets Principper, men netop som han var begyndt at døbe, blev han arresteret og sendt til Stockholm. Ved sin Ankomst til Hovedstaden forlangte han at blive stillet for en Domstol, men efter en foreløbig Undersøgelse blev han af Politiet gjort bekendt med, at hans Papirer fra Gefle var tilstrækkelige til at sende ham videre. Han blev saa sendt i Lænker en hel Del af Vejen mellem to Tyve — til Malmø. Paa

denne trættende Rejse bestod hans eneste Føde af Brød og Vand, og hans øvrige Lidelser var utaalelige. Da han kom til Malmø i halvt udsultet og uendelig svag Tilstand, blev han kastet i Fængsel. Efter at have været der nogen Tid, fik han Besøg af en Præst, som paa visse Betingelser lovede at hjælpe ham ud af Vanskelighederne. Da Præsten erfarede, at Ældste Johnson var i Besiddelse af nogen Lærdom, foreslog han, at han vilde hjælpe til at afslutte hans Uddannelse, under Forudsætning af, at han vilde slutte sig til Lutheranerne, forkaste »Mormonismen« og ophøre med at prædike dens Lære. Broder Johnson svarede: »De faar mig til at tænke paa en vis Herre, der var med Jesus paa Bjerget, da han var hungrig.«

Fra Missionsmarken.

Ankomst.

Følgende Ældster er ankommet til Den danske Mission for at arbejde som Missionærer:

Loyal Hansen, Idaho Falls, Idaho.
Ralph Julius Lauper, Oakland, Californien.
Richard D. Olsen. Neola, Utah.
Ashal Junior Calder, Logan, Utah.

Vi byder disse Brødre velkommen og nedbeder Herrens Velsignelse over dem.

Forflyttelser.

Nedennævnte Missionærer er blevet forflyttet:

Alvin N. Christensen fra København til Aarhus.
Jarvis M. Petersen fra København til Aarhus.
Herbert N. Williams fra København til Esbjerg.
Donald Alva Jensen fra København til Esbjerg.

Sidstnævnte er blevet beskikket til Præsident over Esbjerg Distrikt.

ESBJERG: Søndag den 30. April 1939 var Esbjergs Sangkor inviteret ud paa Sct. Josephs Hospital og gav her en halv Times Underholdning. Det er første Gang, Koret har været inviteret ud paa et af Byens Hospitaler for at give et Program, og det blev imødeset med stor Spænding af Korets Medlemmer. Hvert Medlem ydede sit til, at Besøget blev en stor Sukces/ i særlig Grad gælder dette Korets udmærkede Dirigent, Ældste Phil Jensen. — Efter Slutningssangen takkede Hospitalets Oversygeplejerske hjerteligt for Korets Præstation/ og med Følelsen af at have udført et lille Stykke Missionsarbejde forlod Koret Hospitalet.

KØBENHAVN: Ved en Daabsgudstjeneste i Københavns Gren Søndag den 14. Maj 1939 blev Henning Sørensen døbt af Ældste William C. Bolander. Vi byder velkommen i Kirken, kære Broder!